

и като си вѣтхѣваше рече: каква польза-и
мамъ въ твоето пріательство, кога не ми стрѣ-
вашь шото ти ища; а той мѣ вѣтѣща: ами
и мене шо ма пользова твоето пріательство, акъ
трѣба да стрѣвамъ неправедны работы;

18. Ягѣда попытаха: колко войска има;
а той рече: колкото трѣба за да побѣдѣ.

19. На леонѣда писа ѿѣрѣзъ: дай ми орѣ-
жіето си, а той мѣ вѣтѣща: дойди та го
земни.

20. Ялѣксандръ, като чѣваше чи дари гот-
ви многѣ войска, рече: едѣнъ вѣлкъ не са
плаши въ многѣ овцы.

21. Фокионъ дѣмаше димосѣенъ: шѣ та ду-
бѣатъ Яонанитѣ, акъ са разгнѣватъ: пакъ
той мѣ вѣтѣща: а тебе, акъ са свѣстѣтъ

22. Философъ Анахарсѣ са пресмѣваше е-
дѣнъ чи е скѣѣанинъ сѣрѣчь варваръ: а той
мѣ рече: мене засрамѣва моето отѣчество, а ты
засрамѣвашъ твоето.

23. Платона попыта едѣнъ: какво добро
да ти стѣра; а той вѣтѣща: акъ познайшь
нѣкое сло на мене да ми го кажишь.

24. Мѣдрѣ атъ вѣонъ видѣ едного завѣст-
ника